

наринатъ съ пепелъ и малко жаръ, ето че иде и тейко и носи бѣжлицата съ вино.

— Добъръ вечеръ, дѣчица, за много ви годинъ, казва той и посѣдне край огъня.

— Далъ ти Богъ добро, тейко, и тебѣ за много годинъ, кажемъ ние, и подскачаме отъ радостъ.

— Хади приберете се и насѣдайте около суфрата.

Ние насѣдваме и грабнемъ заведнажъ лъжицитѣ въ рѣка.

— Чакайте дѣца, казва дядо, не бързайте; трѣба по напредъ да учетемъ суфрата, да се прикрѣстимъ и да се помолимъ на Колада, и на свѣтаго Христоза.

Ние пакъ настанемъ щемъ, нещемъ, и молитвата се захваща.

Ако нѣкой отъ дѣцата сѣ ходиле на школа, прочитатъ молитвата: ядятъ убози и наситется; ако ли не, то баба подаде палишникътъ на дядо, спусти отгорѣ огъня бучка тамиянецъ, дядо се прикрѣсти и захваща да кади, около суфрата и предъ святицитѣ, дѣто гори кандило. Когато кади, той си бѣбре и чете това, що е чулъ и запомнилъ отъ дядо попа отъ другитѣ години: Христосъ раж-